

چگونه شیعه بوجود می آید

فلسفه و کلام :: مکتب تشبیح :: اردیبهشت 1339 - شماره 4
از 23 تا 27

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/295584>

دانلود شده توسط : رسول جعفریان
تاریخ دانلود : 09/07/1397

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد.
بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تحلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

چگونه شیعه بروجوردهیا وک

طباطبائی- نباید شیعه را در اسلام اقلیتی فرض کرد که با اکثریتی که در مقابل خود داشته در اصول و مبادی دین مقدس اسلام که محتویات کتاب (قرآن کریم) و سنت قطعیه بوده باشد، اختلاف نظر داشته و پارهای از آنها را نمی پذیرفته اند، لذا با اکثریت بمقام مخصوصه و مشاجره در آمده، و مذهب نوبنیادی تأسیس نموده است.

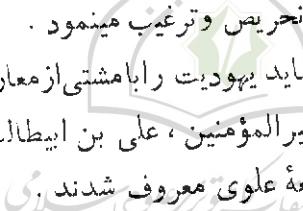
و یا بعلتی سیاسی یا تعبصات قومی یا ملی یا انتقا مهای دینی، دستخوش امیال دیگران و بازیچه دست بیگانگان قرار گرفته و در نتیجه، گروه قابل توجیه را از جماعت مسلمین جدا کرده و حدت اسلامی را بهم زده و اختلاف کلمه بوجود آورده است.

بلکه شیعه طائفه‌ای هستند از مسلمین که بواسطه مخالفتها ای که از اکثریت نسبت بمسلمات کتاب و سنت مشاهده کرده اند، در مقام اعتراض و انتقاد برآمده و بیملا زمت مسلمات کتاب و سنت بر خواسته و دعوت کرده اند و البته طائفه ای را که در راه چنین منظور مقدسی

در طول تاریخ و قرن های متمادی هر بلا و هصیبت و هر آزار و شکنجه قابل تصور را از دست مخالفین خود کشیده است، نباید مخالف اصول مسلمانه دیانت و هدم کننده سنت و جماعت مسلمین نامید.

نظرات مخالفین درباره پیدا پیش شیعه

مخالفین شیعه میگویند: مذهب تشیع مولود افکار ابن سبای یهودی (۳) معروف است که در ظاهر بلباس اسلام متلبس شده و در زمان خلیفه سوم، عثمان بن عفّان، در عراق و شا مات مردم راعلیه خلافت شورانیده و بقتل خلیفه تحریص و ترغیب هینمود.

وی یک سلسله عقاید یهودیت را با مشتی از معارف اسلامی آمیخته و در شعاع غلو در حق امیر المؤمنین، علی بن ایطالب، در میان جمعی رواج داد که بعداً بنام شیعه علوی معروف شدند

میگویند مذهب تشیع روی اساس سیاست انتقام گذاشته شده (۴)

و در اثر داغدی که ایرانیها از خلیفه دویم عمر بن الخطاب که ایران را فتح کرده و تاج و تخت کهن-سال کیان و اکاسره را بیداداده، و مجوسيت و آتش پرستی را اریشه کن نمود، داشتند.

وازسوی دیگر پیاس خویشاوندی که امام دوم و سوم شیعه از راه

مصادرت با کسری داشتند، مجوس مذهب تشیع را در لباس اتباع اهل بیت پیغمبر اسلام ﷺ بوجود آورده و اختلاف کلمه در میان مسلمین انداختند (۵).

میگویند: مذهب تشیع نتیجه مسا عنی ائمه اهل بیت، و بویژه

امام پنجم و ششم شیعه‌امامیه میباشد که بمنظور اشغال مقام روحانیت عمومی، مردم را بگلود در حق خودشان رهبری کرده، و احادیثی علیه خلفاء راشدین و صحابه گرام و خلفاء بنی امية و بنی عباس که زمامداران اسلام بودند وضع کرده و شیعه‌گری را بوجود آور دند،

میگویند: مذهب تشیع ساخته ملوک آل بویه بوده که در قرن چهارم هجری چندی حکمرانی کردند (۶)

میگویند: مذهب تشیع آفریده سیاست سلاطین صفویه میباشد که در اوایل قرن دهم هجری بهوای سلطنت بدستیاری عده‌ای از دراویش صفوی قیام کرده و سالهای متمادی با خلفاء آل عثمان و بالوزبکها جنگیدند. آنان بودند که عقایدی درویشانه و غلو آمیز با ها سک تشیع بهم رافته، و سرو صورت یکمذهب اسلامی را بوي دادند.

اینها و نظایر اینها تهمت‌هائی است که بمذهب تشیع هیزنند و حقیقت مطلب غیر ازین است.

بعن فی و اؤهی شیعه و مذهب تشیع

بشهادت تاریخ، طریقهٔ تشیع از روز رحلت پیغمبر اسلام ﷺ طلوع کرده و جماعتی با این روش تعیین؛ تمیز پیدا کرده‌اند. یعنی در همان موقعی که هنوز جسد مقدس پیغمبر اسلام دفن نشده (۸) اهل بیت و عده‌ای از خیار صحابه، سر گرم لوازم سوگواری و تجهیز جنازه شریف بودند، وعده دیگری که بعداً اکثریت را برداشت، با کمال دست پاچگی در سقیفه بنی ساعدہ تجمع کرده، و برای عامه

مسلمین در قیافهٔ مصلحت جوئی و خیرخواهی، خلیفه و جانشین پیغمبر تعیین میکردند ۰

ودر خلال این جریان، حتی کمترین اطلاعی باهل بیت و خانواده پیغمبر اسلام و بویژهٔ بامیر المؤمنین علی علیه السلام که در فضائل اسلامی و انواع فدای کاری، در تمام دورهٔ بعثت پیشناز همهٔ مسلمین بوده و بنص (۹) ولایت اختصاص یافته بود؛ ندادند ۰

امیر المؤمنین علی و جمعی از باران او هانند سلمان و ابوذر و مقداد وغیر آنها، پس از اطلاع از جریان انتخاب خلیفه، به مقام اعتراض و انتقاد برآمده و با استناد ببعض ولایت، بطریقهٔ انتخاب خلیفه اعتراض کرده و باحتجاج پرداختند (۱۰) البته جوابی که شنیدند، همین بود که مصلحت در این بوده و مسلمین چنین صلاح دیدند.

معترضین که اولین افراد شیعه و پایه گزاران این طریقه بودند، جمعی از صحابة کرام و مسلمین دو ره اول از باران امیر المؤمنین علی علیه السلام بودند که در ملازمت پیغمبر اسلام و اتباع کتاب و سنت و پیروی از سیرت نبی اکرم و فدای کاری و مجاهده در راه دعوت دینی، کمترین مخالفتی بخرج نداده، و هیچگونه فروگزاری نکرده بودند، و در تمام دورهٔ بعثت در صفت مسلمین و جزو جمع آنها بودند؛ و بالاین اعتراض و انتقاد نمی‌خواستند، هدف نوبنیاد دیگری را جایگزین این خلافت نو بنیاد نمایند (۱۱) ۰

بلکه غرض شان ازین انتقاد، دفاع از یک رشته نصوص مسلمه‌ای بود که بمحض آنها ولایت عموم مسلمین بدست امیر المؤمنین علی علیه السلام

سپرده شده و نصوصی (۱۲) که بموجب آنها اهل بیت پیغمبر پیشوایان دین و هرجع جمیع شئون علمی و عملی اسلام معرفی شده بودند ، همین نصوصی که الان نیز بنحو تواتر در دست فریقین اهل سنت و شیعه موجود میباشد .

مرکز تحقیقات کاپیویر علوم اسلامی